

Беларускі ўсход

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!
НАЦЫЯНАЛЬНАЯ
ДЭМАКРАТЫЧНАЯ
ГАЗЕТА

● Заснавана ў 1991 годзе ● № 14 (95) ● Чацвер, 6 красавіка 2000 г. ● У розніцу кошт свабодны

НАВІНЫ, ПАДЗЕІ, ФАКТЫ

СВЯТА НАРОДНАЕ

25 сакавіка 1918 года была абвешчана незалежная Беларуска Народная Рэспубліка.

Тады ж незалежнымі краінамі сталі Аўстрыя, Фінляндыя, Чэхаславакія, Венгрыя, Эстонія, Латвія, Літва і іншыя дзяржавы, якія прызналі незалежнасць Беларусі.

Гэты дзень стаў сімвалам імкнення беларусаў да лепшага жыцця. Дзень 25 сакавіка з тае пары заўсёды памяталі і адзначалі патрыёты Беларусі як Дзень Волі. Пасля распаду Савецкага Саюза святая Дзень Волі ўвайшло ў шырокія колы беларускага грамадства. Сёлета ж створаны Нацыянальны Камітэт святкавання Дня Волі. Святая 25 красавіка ўрачыста адзначалася патрыятычнай грамадскасцю ў сталіцы Беларусі і ў буйных гарадах Рэспублікі. Упершыню святкаванне 25 сакавіка становіцца справай усіх патрыятычных сіл нашай краіны.

У вольнай, дэмакратычнай Беларусі, святая Дзень Волі стане дзяржаўным, — гаворыцца ў Звароце Нацыянальнага Камітэта святкавання Дня Волі-2000 да Беларускага народу.

Наш кар.

ФАКТ, ЦІ ПАМЫЛКА?

У газеце "Звязда" за 2 сакавіка змешчана інфармацыя (на другой старонцы) БелаПАН, з якой бачна, што на Гродзеншчыне ў студзені гэтага года ў населеным ад уласных кароў закуплена дзяржавы 1132 тысячы тон малака, а ва ўсіх калгасах і саўгасах вобласці надоена за той жа месяц усяго толькі 27,2 тысячы тон. Выходзіць, што населеным ад уласных кароў закуплена дзяржавы 41,6 раза больш, чым у грамадскім сектары надоена? (1132:27,2=41,6).

Дык навошта тады наогул тыя калгасы і саўгасы? Толькі мне здаецца, што тут нейкая памылка. А ў такім разе — чаму ж не было ў газеце дагэтуль ніякай папраўкі. Ці ў прэзідэнцкім і ўрадавым асяроддзі наогул газет не чытаюць, ці спраў у краіне не ведаюць? Тады усё яны:

"Горе горькое, по свету
шлялся,
И на нас невзначай набрело..."

С.Хомчанка,
Клімавіцкі раён.

АНДРЭЮ КЛІМАВУ "ДАЛІ" 6 ГАДОЎ

Вядомы прадпрямальнік, дэпутат Вярхоўнага Савета 13 склікання Андрэй Клімаў, асуджаны на 6 гадоў пазбаўлення волі ў папраўча-працоўнай калоніі ўзмоцненага рэжыму з канфіскацыяй маёмасці і пазбаўленнем права займаць у арганізацыях і прадпрыемствах (незалежна ад формы ўласнасці) пасады, звязаных з выкананнем арганізацыйна-будаўнічых работ на тры гады пасля адбыцця пака-

рання. Тэрмін адбыцця пакарання вылічваецца з моманту арышту ў лютым 1998 года. Судовы працэс пачаўся 22 жніўня мінулага года. Ён выклікаў значную цікавасць і ў Беларусі, і ў замежжы.

Па справе Клімава асуджаны таксама яго намеснік па фірме Леанід Ваўковіч — на чатыры гады адбыцця ў калоніі ўзмоцненага рэжыму. Па справе праходзяць і яшчэ шэраг асоб.

Суд пастанавіў слагаць з А.Клімава, Л.Ваўковіча і І.Лук'янчука салідарна на карысць утрымання капітальнага будаўніцтва Мінгарвыканкама 116 мільёнаў 362 тысячы 829 рублёў (з улікам дэнамінацыі), а таксама дзяржаўнай пошліны ў даход дзяржавы па 382 тысячы 829 рублёў з кожнага.

Ні падсудныя, ні адвакаты не пагадзіліся з прыговарам Ленінскага раённага суда і збіраюцца абскардзіць яго ў калегіі Мінскага гарадскога суда.

Яшчэ ў лютым 1998 года апазіцыя назвала гэтую справу палітычнай, улада ж, наадварот, вяла размову аб выключна эканамічных дзеяннях А.Клімава, які ўзначальваў ААТ "Клімаў і К".

Сяргей Каралевіч.

ЮГАСЛАВІЯ ХОЧА Ў САЮЗ

Югаславія па-ранейшаму хоча ўвайсці ў састаў Саюза Беларусі і Расіі, але пакуль што гэта не рэальна, бо такога Саюза яшчэ не існуе. Есць толькі дагавор аб стварэнні Саюза.

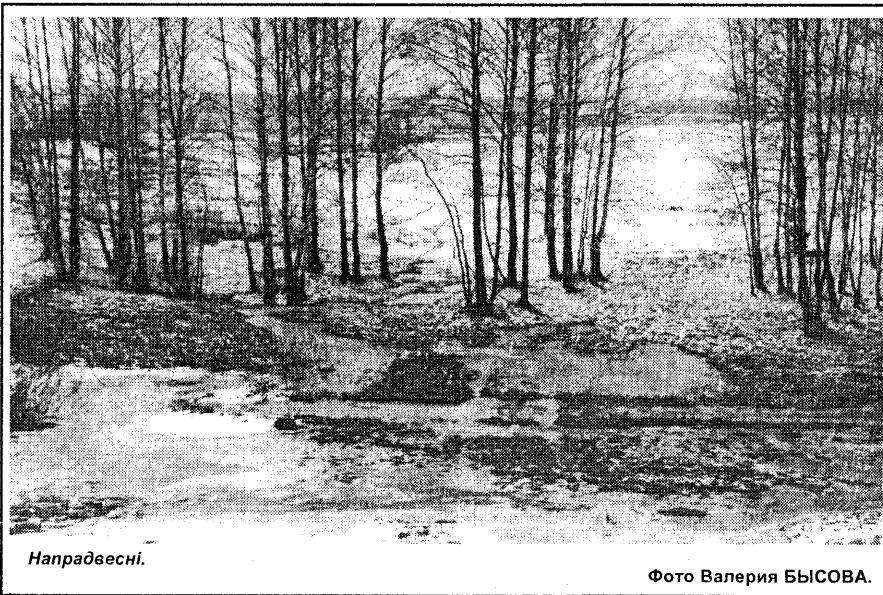
Беларускія парламентарыі нядаўна наведвалі Югаславію, дзе сустрэкліся з вышэйшымі службовымі асобамі гэтай краіны, з прэзідэнтам Слабаданам Мілошавічам. Напрацягу трох дзён паміж беларускімі і югаслаўскімі дзеячамі працягвалася гутарка ў дружалюбнай і неформальнай абстаноўцы.

Прэзідэнт С.Мілошавіч выказаў задавальненне ўзроўнем развіцця палітычнага дыялогу паміж Беларуссю і Югаславіяй. Ён разумее складанасць цяперашняй міжнароднай абстаноўкі і таму не фарсіруе працэс уступлення Югаславіі ў Саюз Беларусі і Расіі. У першую чаргу, на думку Мілошавіча, вельмі важна, каб Саюз Беларусі і Расіі адбыўся, і як мага хутчэй умацаваўся. Гэта трэба не толькі славянам, гэта трэба ўсім свабодалюбным народам. Мілошавіч прасіў Паўла Шылука перадаць свае шчырыя пажаданні паспяху і добра Прэзідэнту Беларусі і ўсяму беларускаму народу.

Вадзім Міліцын.

АДНЫМ СКАЗАМ

У населенніцтва Расіі на руках зараз знаходзіцца каля 17 мільярдаў долараў.
Летась у свеце загінула 87 журналістаў.

Напрадвесні.

Фото Валерия БЫСОВА.

Віншаванні

Віншую з днём нараджэння Аштыка Ларысу Анатольеўну. Жадаю моцнага здароўя, доўгіх гадоў жыцця і ўсяго самага найлепшага.

З любоўю сястра Лілія, в. Сафонаўка, Касцюковіцкага раёна.

Віншуем з днём нараджэння Ільянкова Уладзіміра Іванавіча (в. Сялец). Ад усяго сэрца жадаю бязмежна шчасця, моцнага здароўя і пашчотнага кахання.

З каханнем Алеся, г. Касцюковічы.

Літаратурны куток Алеся БОГАЧЭВА

Подарок незримый

Дарю тебе мечтаний море,
Сиянье звезд и темноту ночей,
Себе ж оставлю только горе
И счастье тех минувших дней.
Подарок мой ты не возьмешь
руками
(За это ты, любимый мой,
прости),
Его ты не увидишь и глазами,
Лишь сердцем только можешь
ощутить.

Жывы фальклор

Алена ВЯСЁЛАЯ
г. Горкі
Прарасійскую палітыку
Праводзіць прэзідэнт,
І таму за плячодку
Наш народ збянеў ушчэнт!

Раяць чытачы

РАСКАЖЫЦЕ ПРА ПРАРОКА

Выпісваю "Беларускі ўсход" з ліпеня мінулага года. Без перабольшвання скажу — газета многім маім знаёмым да спадабы, і яны таксама пачалі яе выпісваць. У газеце друкуюцца парадкі амаль на ўсе выпадкі жыцця. Але ў апошні час пачаўся парад для ўдалаўнікаў зямельных участкаў, а мне здаецца, што з надыходам вясны іх трэба для нас, вясцоўцаў і гаспадароў лепшчаў, пабольш.

І вось яшчэ. Часта чытаем, чуем "прадказанні Настрадамуса", нейкага старадаўняга прарока. А хто такі гэты Настрадамус? Можа "Беларускі ўсход" раскажа больш-менш падрабязна пра гэтага славуцкага прарока? Буду вельмі ўдзячны. І, напэўна, не адзін я.

З павагай В.Шчэрбік,
Бялыніцкі раён.

НЕ ТРЭБА НЕПРЫСТОЙНЫХ АНЕКДОТАЎ

Газета "Беларускі ўсход" атрымліваецца цікавай. Вельмі добра ўспрымаюцца парадкі сававодам-агароднікам, купільным рэцэпты, расповяды пра лекавыя ўласцівасці раслін і г.д., агляд спажывецкага рынку Магілёўшчыны. Ну і, канешне, упрыгожвае газету творчасць чытачоў і вядомых землякоў, а таксама фотаздымкі. Але, на маю думку, трэба пазбягаць змяшчэння непрыстойных анекдотаў. У нас і так жыццё становіцца ўсё больш непрыстойным...

Ф.Шкірманкоў,
Слаўгарадскі раён.

НЕ АБЫХОДЗЬЦЕ АПАЗІЦЫЮ

Рэдакцыя дэкларуе сваю газету "нацыянальнай дэмакратычнай". Іншы раз сапраўды трапляюць нумары, якія адпавядаюць гэтай дэкларацыі. Але ж нячаста ў газеце друкуюцца матэрыялы пра дзейнасць беларускай апазіцыі, а выступленні апазіцыйнага ў газеце практычна няма, калі не лічыць зварот Зянона Пазняка да беларускага народу, ды і той вы вельмі "ўразалі".

Хацелася б бачыць пабольш інфармацыі аб дзейнасці арганізацый розных палітычных партый і "трэцяга сектара", якіх незлічона на Магілёўшчыне. Не абыходзіць гэты бок грамадска-палітычнага жыцця вобласці.

Стась Курягін,
г. Магілёў.

АДНАВІЦЕ ТРАДЫЦЫЮ

Я з'яўляюся чытачкай "Беларускага ўсходу" з пачатку яе выдання ў 1991 годзе. Вельмі засмучалася, калі здараліся перапынкі ў яе выданні. Мне вельмі спадабалася колішняя рубрыка ў газеце "Жывы фальклор". Тут друкаваліся вострапалітычныя, бытавыя, жартоўныя прыпеўкі, цікавыя каратэлыкі. Але з пачаткам рэгулярнага выхаду газеты з ліпеня мінулага года гэты рубрыка ні разу не з'яўлялася ў газеце. Чаму?

Калі ласка, аднавіце гэтую традыцыю!

Алена Вясёлая,
г. Горкі.

ЖЫВЫ ФАЛЬКЛОР

Прэзідэнт цяжар праўлення
Узяў сабе на плечы,
І старое пакаленне
Давёў да галечы.

● ГАРАЧАЯ КРОПКА

ЯК БРАПІ РАДУЕВА

Патэлебанні, у газетах была інфармацыя толькі аб тым, што ў Чачні захапілі Салмана Радзева. Але падрабязнасці аперацыі па яго захопу нідзе не расказваюцца. А хацелася б ведаць...

С.Вялікаў.

Аперацыя па захопу Радзева сапраўды ўнікальная. Як стала вядома з крыніц, блізкіх да расійскай ФСБ, ва ўмоўленым месцы Радзеў чакаў груз, у якім павінна было знаходзіцца каля 7 мільёнаў долараў.

Перадача грошай павінна была адбыцца сакрэтна. Таму побач з ім знаходзіліся толькі фінансіст і адзін найбольш надзейны ахоўнік, у той час як атрад Радзева знаходзіўся непадальку. Пры захопе чачэнскага тэрарыста і яго "паплечнікаў" усім траім была зроблена ўсплёхляючая ін'екцыя, так што прачнуліся яны ўжо пры падлёдзе да Масквы.

Па звестках, якія маюцца, кіраўнік аперацыі прадстаўлены да звання Героя Расіі, а ўсе яе ўдзельнікі — да высокіх ордэнаў.

Спецаперацыя па захопу Радзева прайшла без аднаго выстралу. Прычым дзеянні ўдзельнікаў аперацыі былі настолькі маланкавымі, што генерал арміі Джахара Дудаева канчаткова паверыў у сваё затрыманне, ужо знаходзячыся ў лэфортаўскай турэмнай камеры. Да гэтага ж, мяркуючы па ўсяму, Салман Радзеў усё, што

адбываецца, успрымаў альбо як страшэнны сон, альбо як наркатычны дурман.

Справа ў тым, што ў апошні час абалонка галавы Радзева, нядаўна замененая з тытанавай на пластыкавую, стала прычыняць яму страшэнныя болі, якія, як правіла, заканчваліся даволі працяглымі непрытомнасцямі. Як гавораць самі чачэнцы, каб хоць неяк палегчыць свой стан, Радзеў у апошні час канчаткова "прысеў" на наркатыкі.

У сучасны момант уся ўвага прыкавана да лэфортаўскага ізалятара. Следчыя, якім прыходзіцца працаваць з Радзевым, вельмі трывожна чакаюць яго бяспекі. І трывогі гэтыя небеспасцэнасныя. Паведамлена аб арышце "тэрарыста N 2" ў схавальніцы крмінальнага свету.

Усёй Расіі. Існуе нібыта інфармацыя аб тым, што славыяны крмінал ужо выдзеліў кругленькую суму на тое, каб любымі спосабамі дацягнуцца да Радзева. Аб тым, што з ім пры гэтым зробіць, можна толькі здагадвацца. Саме ж бясскрыўднае пахаджанне, якое пеціць сёння кожны паважаны чалавек, гэта як мага хутчэй дабрацца да задніцы генерала арміі Джахара Дудаева, адлучыўшы яго тым самым ад сямейства "ваўкоў" і прызначыўшы ў сямейства "пеўнаў".

Дзяніс ЯЛЦОЎ.

● ПОСЛЕ СУДА

Четвертая "ходка"

В свои тридцать пять лет Александр Киселев уже успел совершить три "ходки" за колючую проволоку, в основном за кражи и грабеж. Так, в конце 90-го года нарсуд Славгородского района приговорил его к полутора годам "химии". Отбывать наказание Александр направил в Костюковичи.

Судьи проявили гуманизм, дав ему возможность добросовестным трудом и примерным поведением доказать, что совершенное им преступление — роковое стечение обстоятельств. Только не воспользовался этим парень и за многочисленные нарушения режима отбывания наказания через два месяца был отправлен в исправительно-трудовую колонию.

Освободился. Погулял немного и в феврале 93-го снова сел на два года. А третий срок, уже четыре с половиной года, получил в сентябре 95-го. На свободу вышел 5 ноября 1998 года, кстати, условно-досрочно. В колонии посчитали, что мужчина полностью "перековался" и впредь будет уважать закон. Но не тут-то было. Права народная мудрость: горбатого могила выправит.

Жить Александр приехал к матери в Кичеве. За ним были установлены райотделом милиции административный надзор. Вскоре Александр познакомился с телятицей колхоза "Заветы Ильича" Тамарой Кутусовой и перебрался к ней в деревню Калинино. Она, видите ли, считала себя снова свободной от супружеских уз, так как ее муж был арестован.

Находясь под годичным административным надзором, Киселев постоянно допускал нарушения ус-

тановленных ограничений, за что в апреле 1999 года дважды подвергался административному аресту, а потом и вовсе встал на преступный путь.

Утром 25 апреля Киселев с Кутусовой направились на животноводческий комплекс. Александр не был ограничен в передвижении, потому и пошел туда, чтобы помочь кое-чем своей сожительнице. Днем в телятник пришел Вячеслав Семенов с почтой бутылкой водки. Ее распили втроем и стали раздумывать над тем, где раздобыть денег, чтобы добавить.

— Слушайте, а ведь водка рядом, в пустом сарае есть! — воскликнул Вячеслав.

— Брось шутить, кореш, — удивленно протянул Александр.

— Эх, ты бестолоч! Соображать надо, там же электропроводка сохранилась. Остается только снять, обжечь изоляцию да сбить. "Точку" я знаю. Вот сейчас сбегу домой, топор и мешок принесу, а вы пока подождите, — бросил он и хлопнул дверью.

Появилась интересная мысль и у Тамары. Она тоже кое-что придумала.

— Дорогой, пока Славик домой сбегает, мы вполне успеем телку прибить! Ее на падеж спишут, а мясо потом можно будет забрать и продать, — сказала она и вручила сожителю кусок ржавой трубы. Предложение Киселеву понравилось. Он пошел в сарай и нанёс сокрушительный удар между рог телке весом более трехсот килограммов.

Когда Семенов возвратился, они втроем занялись электропроводкой. Обрубили кабель, перенесли в кусты, где и обожгли на костре. Провода "добыли" около сотни метров. Семенов

тут же затарабанил его на "точку", а вернулся оттуда уже с двумя бутылками водки и сигаретами. Компания продолжила "беседу". Реальная стоимость кабеля составляла 25,9 миллиона рублей.

С телкой дело не выгорело. При ее вскрытии ветврачи пришли к выводу, что она не сдохла, а погибла от пролома черепа, стало быть — была кем-то убита. Мясом, естественно, воспользоваться не удалось. Пришлось идти на новое преступление.

Киселев, Семенов и Кутусова совершили его утром 27 апреля. Втроем они намеревались украсть на комплексе муку, но ее там не оказалось. Тогда воровская троица похитила из свинарника поросенка пудика на три, причинив тем самым хозяйству ущерб на 15,6 миллиона рублей. Украсть его было несложно, так как окна были незастекленными и решетки на них отсутствовали.

Поросенка разделали в лесу, а мясо продали в расположенном рядом дачном поселке.

На этот преступный деятельный троицы закончилась. Следователь С.Беленков квалифицированно провел расследование данного уголовного дела, в ходе которого было вскрыто еще одно преступление. В нем также принимала участие Тамара Кутусова. Она была вместе с Кутусовым, Кравченко и Хавроновым вечером 31 января 1999 года, когда те воровали зерно и муку с веранды одного из домов в деревне Калинино.

Следствие закончено, суд поставил все точки над "i". Александр Киселев получил четвертый срок, теперь уже пять с половиной лет. Тамаре Кутусовой отмерено три с половиной года лишения свободы, а Вячеслав Семенов получил три года условно с обязательным привлечением к труду.

Александр БОЛДОВСКИЙ.

КАЛЕНДАР АГАРОДНІКА І САДОЎНІКА

НА КРАСАВІК 2000 ГОДА

Дні пасеву, пасадкі ці іншых работ

культуры ці віды работ	чыслы месца (дні)	
	лепшыя	добрыя
Клубніка	5, 8-11	16-20, 29,
Агрэст (крыжовнік)	16-18, 24, 25	16-18, 24, 25
Маліна	10, 11	16-20, 29, 30
Парэчкі чорныя (смородіна)	10, 11i	16-20, 24, 25, 29, 30
Яблыня	—	16-18, 21-23
Авёс, пшаніца	10-11, 16-18	19, 20, 29, 30
Ячмень	10, 11, 16-18	19, 20, 24, 25, 29, 30
Дрэвы дэкаратыўныя	14-16р	16-18
Паліў любых культур	7, 10, 11, 16-20, 29, 30	—
Абрэзка дрэў	4-7	—
Прышчэпка	6, 7	10, 11

Заўвага: літары "р" у календары азначае — раніца, з 0 да 12 гадзін, "в" — вечар, ад 12 да 24 гадзін.

ПАВЫШАЙЦЕ АДУКАЦЬЮ

Узрост і адукацыя — важнейшыя фактары, якія прадвызначаюць рызыка развіцця імпатэнцыі. Да такой высновы прыйшлі вучоныя ў Масачусетсе, якія апыталі 1847 амерыканцаў ва ўзросце ад 40 да 69 гадоў.

І раней ўрачы не сумняваліся, што гады не паляпшаюць стан мужчыны, аднак значэнне ўзросту яўна недаацэньвалі. Фактычна ва ўзросце ад 55 да 69 гадоў імпатэнцыя падвяргаецца амаль у чатыры разы больш мужчын, чым у інтэрвале ад 40 да 49 гадоў.

Але ўзрост вызначае далёка не ўсё. На думку даследчыкаў, адукаваныя людзі часцей прытрымліваюцца дыеты, менш ужываюць спіртнага і займаюцца спортам, забяспечваючы арганізму дадатковую абарону ад хваробы. Такім чынам, рызыка імпатэнцыі істотна ўзрастае сярод малаадукаванай папуляцыі. Урачы таксама адзначаюць, што хворыя з павышаным ціскам, захворванымі сардэчна-сасудзістай сістэмай і дыябетам больш падвержаны рызыкай імпатэнцыі.

● А ВЫ ЧУЛІ ПРА ГЭТА?

БАГАЦЕІ НЕ ВЕЛЬМІ ШЫКУЮЦЬ

Амерыканскія мільянеры па-ранейшаму жывуць па прымалым "Рубель з гроша паходзіць". Два прафесары-сацыёлагі з ЗША прыводзяць канкрэтныя факты.

Кожны чацвёрты амерыканскі мільянер купіў сабе чаравікі не даражэй за 100 долараў; кожны другі не аддаў за гадзіннік больш як 240 долараў; у 10 працэнтаў мільянераў самы дарагі касцюм каштуе не даражэй 200 долараў; 2/3 з іх ездзяць на аўтамабілях, узрост іх пераваліў за 3 гады; кожны другі апошняй 20 гадоў не мяняў дома. Звычайная віла мільянера каштуе ў сярэднім 320 тысяч долараў. І, нарэшце, сенсацыя: толькі палова жонкаў амерыканскіх мільянераў нідзе не працуе, другая — ходзіць на службу.

ХОЧАШ ДОУГА ЖЫЦЬ — НЕ РВІСЯ Ў НАЧАЛЬНІКІ

Напэўна, жадаючых заняць высокія пасады стане намогана менш пасля таго, як будуць апублікаваныя звесткі, атрыманыя намерымі псіхалагамі Юргенам Хэс і Гансам Шрадэрам.

Як высветлілася, мноства псіхічных і фізічных адхіленняў (неўроз, сардэчна-сасудзістыя парушэнні, захворванні страўнікава-кішчэчнага тракту і г.д.) абавязкова сустракаюцца рана ці позна менавіта ў кіраўнікоў незалежна ад роду іх дзейнасці. Клі-

нічны букет захворванняў начальнікаў вырашана ўмоўна назваць "сіндромам шэфа".

КОЛЬКІ КАШТУЕ ЧАЛАВЕК?

Французскія спецыялісты адказалі на гэтае пытанне ў прамым сэнсе слова.

Яны высветлілі, што чалавечая цела вагой у 70 кг утрымлівае 45 кг кіслароду, 12 кг вугляроду, 7 кг вадароду, 2 кг азоту і крыху больш за 1 кг кальцыю. Іншыя элементы табліцы Мендзельева прадстаўлены наступным чынам: 860 г фосфару, 300 г серы, 210 г калію, 110 г натрыю, 70 г хлору, а таксама па некалькі грамаў магнію, жалеза, фтору, цынку, медзі і некалькі міліграмаў еду, кобальту, марганцу, малібдэну, хрому, селену.

Нарэшце ў чалавека выяўляюцца следы такіх элементаў, як ванады, нікель, алюміній, свінец, волава, тытан, бор, бром, крэмій і нават мыш'як.

Зыходзячы з сучасных сусветных цен на ачышчаныя хімічныя прадукты, французы падлічылі, што кошт "сыравіны", з якой выраблена чалавечая цела, не перавышае... 145 долараў ЗША.

ЧАГО БАЯЦА МУЖЧЫНЫ?

Немецкі часопіс "Jornal fur die Frau" правёў апытанне сярод мужчынскага насельніцтва Германіі з мэтай высветліць, чаго мужчыны баяцца больш за ўсё.

Вынік аказаўся крыху нечаканым. Высветлілася, што сучасныя мужчыны больш за ўсё баяцца... быць недастаткова любімымі бацькамі сваіх дзяцей. На другім месцы — прафесійная

няздольнасць; на трэцім — быць кінутым каханай жанчынай; на чацвёртым — баязь няшчаснага выпадку; на пятым — страх страціць кантроль над жонкай ці падначаленымі; на шостым — страх перад магчымай імпатэнцыяй.

ВУЧАЦЬ ПІСАЦЬ СКАРГІ

Летась у англійскіх старшакласнікаў стала на адзін урок больш — на спецыяльным уроку іх ціпер вучаць майстэрству скаргі.

Яны складаюць заявы, скаргі і прашэнні, даведаюцца, у якой форме і куды звартацца ў стандартных жыццёвых сітуацыях. Гэты курс уведзены па просьбе дзяржаўных чыноўнікаў, якія палову свайго рабочага часу вымушаны траціць на растлумачэнні па афармленню дакументаў.

НАСТРОЙ — ЗАЛОГ ПРЫГАЖОСЦІ

Сафі Ларэн, якую нядаўна прызналі самай прыгожай жанчынай адыходзячага тысячагоддзя, раскрыла сакрэт свайго неўядаўнага прыгажосці.

Раней казалі, што сваім вечна квітнеючым выглядом "зорка" абавязана таму, што рэгулярна прымае ванны з аліўкавага алею. Аказалася, што не. Сама актрыса прызналася, што выдатна захавалася выключна дзякуючы правільнаму харчаванню.

Усё жыццё яна толькі і робіць, што з задавальненнем умінае спягелі. Непераўздатыя смак макарон прыводзіць яе ў добры настрой. А, як вядома, выдатны настрой — залог прыгажосці.

СПАСИБО, ЧТО ВЫ ЕСТЬ

Прошу меня извинить, что пишу на русском языке. Зовут меня Наташа. Живу в д.Фроловка Костюковичского района. С тех пор, как мы начали выписывать вашу газету, мы стали считать ее своей. О чем только в ней не прочитаешь! Когда приходит газета, мы все читаем ее по очереди, даже соседи приходят к нам, чтобы почитать "Беларуски Усход".

Дорогая редакция, я иногда по вечерам пишу стихи и очень бы хотела, чтобы вы их напечатали. Я буду очень благодарна. А теперь — одно из них.

ЗОЙКИНО БОЛОТО

Когда я вам легенду расскажу, Вы не поверите мне сразу. Про звезды и про небо часто я пишу, Про это же не писала я ни разу. Деревне Малиновке сотни уж лет, Болотце там есть небольшое. Рассказывал как-то мне старенький дед:

расстреляна там партизанка Зоя. Теперь ее именем болото зовут. Назвали так Зое в награду. Была она здесь партизанской связной, С отцом помогала отряды. Братишку, сестренку в чужбину тогда, В Германию немцы угнали. Осталась она у отца лишь одна (И мать ее тоже забрали). Однажды полищии кто-то донес, Что Зоя — связная в отряде. За нею приехал фашистский обоз,

И девушку арестовали. Ей руки связали и так повели К болоту, что возле деревни. Оттуда послышались крики ее, Потом жуткий выстрел — тихо. И, руки раскинув, упала она. А рядом отца расстреляли. Труп ее утром забрала родня, Отец же еще, умирая, стонал. Просил, чтоб за них отомстили. На месте, где были убиты они, Растут теперь пышные ивы. И песню в народе про Зою поют, Что девушки той нет на свете. Людей же, что жизнь свою за мир отдают, Немало еще на планете. Про Зою писать я кончаю пока, Не буду тревожить людские сердца. Но помнить народ ее будет всегда, И памяти этой не будет конца.

Мне в голову пришла мысль написать это стихотворение потому, что это не легенда, а правда: такое есть у нас болото, и в этом болоте были расстреляны партизанская связная и ее отец. Р.С. Я благодарно тем, кто создал эту газету. Вся наша семья желает коллективу редакции процветания и больших успехов. Спасибо, что вы есть на свете!

С искренним уважением ваша читательница

ГЛУШАКОВА Наташа.

